

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie z zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa - Śródmieście z dnia 27 września 2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt [...] z zawiadomienia M. O.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 25 lipca 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego, z wnioskiem opartym o dyspozycję art. 37 k.p.k., wystąpił Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie.
Sąd ten w toku rozpoznawania zażalenia wniesionego na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa - Śródmieście w Warszawie z dnia 27 września 2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. [...], doszedł do przekonania, że skoro wskazane śledztwo dotyczyło przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez pracownika wydziału cywilnego tego Sądu, to dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym aby rozpoznanie zażalenia na decyzję o odmowie wszczęcia śledztwa rozpoznawał inny sąd równorzędny.

Zdaniem sądu wnioskującego, sędziowie sądu właściwego do rozpoznania zażalenia pozostają w kontaktach służbowych z osobą podejrzaną, a to mogłoby zrodzić wątpliwości co bezstronnego rozpoznania przez ten sąd wniesionego środka odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

Odstąpienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwłoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten ma myśli takie sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Przekazanie jest możliwe gdy ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości cały sąd miejscowy jest nieodpowiedni do rozpoznania konkretnej sprawy. Muszą istnieć realne okoliczności stwarzające zasadne przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w sądzie właściwym.

Okoliczność wskazana we wniosku jako podstawa wystąpienia, w żadnym przypadku nie stanowi okoliczności wyłączającej swobodę orzekania sądu karnego w przedmiocie zażalenia, już chociażby z tej przyczyny, że sprawa związana jest z czynnościami pracownicy wydziału cywilnego, a we wniosku nie wykazano aby ta osoba miała ściśle kontakty służbowe ze wszystkimi sędziami tego sądu, a zwłaszcza z sędziami pionu karnego.

Podnieść również należało, że wbrew intencji sądu przepis art. 37 k.p.k. nie może zastępować normy art. 42 § 1 k.p.k., a poza tym obawa sądu wnioskującego, iż sędziowie sądu właściwego będą nagminnie składali wnioski o wyłączenie od rozpoznania zażalenia, co wypaczy szybkość postępowania w tej sprawie, stanowi na razie niczym nieuzasadnione przypuszczenie.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[J.J.]

(r.g.)

